

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/141/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210202190
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8210202190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci žalobcu V. N., nar. X.X.XXXX, bytom Z., A. XX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom v Bardejove, Partizánska 5, proti žalovanému Wüstenrot poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, o zaplatenie 202,54 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 22.12.2011 č.k. 5C/112/2010-64 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v sume 29,07 Eur a žalovaný je povinný ju uhradiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku do rúk alebo na účet advokáta JUDr. Jána Jurča.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 94,45 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 20.11.2009 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého pri dopravnej nehode, ku ktorej došlo dňa 19.7.2009, ktorú spôsobil vodič B. N., došlo k poškodeniu zdravia žalobcu V. N., ktorý utrpel zranenia s predbežnou dobou liečenia a práceneschopnosťou 10 týždňov. Škodca B. N. bol za svoje konanie uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov č.k. 2T/225/2009-79 zo dňa 10.9.2009. Žalobca V. N. bol so svojim nárokom na náhradu škody trestným rozkazom odkázaný na konanie v občiansko-právnych veciach. Žalobca sa domáhal v tomto konaní náhrady škody, ktorú utrpel pri dopravnej nehode, a to konkrétne straty na zárobku počas práceneschopnosti.

Súd ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pri dopravnej nehode došlo u žalobcu ku vzniku škody z ublíženia na zdraví. Náhradu tejto škody v zmysle zákonných ustanovení, ktoré súd v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval, je oprávnený uplatniť si žalobca priamo proti poisťovateľovi, v danom prípade žalovanému a je povinný tento nárok preukázať. Žalobca si tento nárok proti žalovanému ako poisťovateľovi uplatnil.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 445 Občianskeho zákonníka, § 446 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm.

a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako aj § 15 ods. 1, § 85, § 86 a § 87 cit. zákona a dospel k nasledovným záverom.

Vychádzajúc z ust. § 446 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Týmto predpisom je zákon č. 461/2003 Z.z. a to konkrétne ust. § 85 až § 87 cit. zákona.

Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti za dobu od 19.7.2009 do 21.7.2009 vo výške $9,54 \times 3 \text{ dni} \times 55 \% = 11,74 \text{ Eur}$ a za obdobie od 22.7.2009 do 9.10.2009 vo výške $9,54 \times 80 \text{ dní} \times 25 \% = 190,80 \text{ Eur}$, spolu 202,54 Eur, teda nepretržite si uplatňuje nárok na náhradu za stratu na zárobku za dobu práceneschopnosti od 19.7.2009 do 9.10.2009.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bardejov zo dňa 12.12.2011 súd zistil, že nemocenské poistenie u žalobcu, ktorý je samostatne zárobkovo činnou osobou trvalo v roku 2009 od 1.7.2009 do 3.11.2009, nemocenská dávka mu bola vyplácaná od 3.9.2009 do 8.10.2009 a podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne denný vymeriavací základ bol vyčíslený sumou 9,54 Eur. Aj z ďalšej správy Sociálnej poisťovne zo dňa 28.6.2011 súd zistil, že V. N. bol od 1.7.2009 do 3.11.2009 vedený v evidencii poistencov ako povinne nemocensky poistenec a samostatne zárobková činná osoba, za dočasne práceneschopného bol v roku 2009 uznaný v období od 20.7.2009 do 1.9.2009 a v období od 3.9.2009 do 8.10.2009. Nemocenské mu bolo priznané a vyplácané od 3.9.2009 do 8.10.2009.

Žalovaný v konaní tvrdil, že žalobcovi nevznikla žiadna strata na zárobku z dôvodu, že v roku 2008 podľa daňového priznania ako jediného, podľa žalovaného relevantného základu pre posúdenie, či došlo ku skutočnej strate na zárobku u žalobcu, bol žalobca v strate, a preto podľa žalovaného nemá nárok na náhradu za stratu na zárobku. Súd prvého stupňa s týmto názorom nesúhlasí. Samotné vykazovanie straty v daňovom priznaní podľa názoru súdu prvého stupňa znamená len to, že mal podnikateľ vyššie výdavky než príjmy v konkrétnom zdaňovacom období, neznamená to, že nemal žiadne príjmy, len výška výdavkov prevyšovala tieto príjmy. Ak bol práceneschopný, tak jeho príjmy boli nižšie, než ak by práceneschopný nebol a tým by aj strata bola nižšia. Nemuselo by to znamenať, že by sa nevykazovala strata, ale bola by nižšia o príjmy, ktoré by vykazoval inak v období práceneschopnosti. Je potrebné súhlasiť s názorom žalobcu, že iba výklad, ktorý zaujíma žalobca, je výkladom, ktorý zodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi účastníkmi konania. Sama o sebe skutočnosť, že niekto v daňovom priznaní vykazuje stratu neznamená, že nemal žiadne príjmy. Rozhodujúce pre priznanie nároku na stratu na zárobku počas práceneschopnosti podľa názoru súdu je to, či spĺňa žalobca podmienky, ktoré sú určené ako podmienky pre nárok na úrazový príplatok a týmito podmienkami je uznanie za dočasne práceneschopného a nárok na náhradu príjmu pri dočasnej práceneschopnosti podľa osobitného predpisu alebo nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia. V danom prípade žalobca spĺňal obe tieto podmienky v období od 3.9.2009 do skončenia práceneschopnosti 8.10.2009, pretože bol v tomto období uznaný za práceneschopného a v tomto období mu vznikol aj nárok na výplatu nemocenského z nemocenského poistenia. Dôkazom toho je potvrdenie Sociálnej poisťovne.

Súd prvého stupňa uzavrel, že žalobcovi tak vznikol nárok za dni práceneschopnosti 3.9., 4.9. a 5.9.2009 na úrazový príplatok vo výške 55 % denného vymeriavacieho základu a za ďalších 33 dní vo výške 25 % denného vymeriavacieho základu, keďže od 3.9.2009 do skončenia práceneschopnosti uplynula celkom doba 36 dní. Suma 55 % z denného vymeriavacieho základu, ktorú určila Sociálna poisťovňa sumou 9,54 Eur je 5,247 a 25 % je 2,385 Eur, tak celková suma nároku na stratu na zárobku počas práceneschopnosti u žalobcu činí za dni 3.9. až 5.9.2009 sumu 15,74 Eur a za dni 6.9. až 8.10.2009, t.j. celkom 33 dní, sumu 78,71 Eur.

Na základe uvedeného súd žalobe v časti vyhovel, a to v časti o zaplatenie sumy 94,45 Eur. V tejto časti vyhovel žalobe aj pokiaľ ide o uplatnenie nároku na zaplatenie úroku z omeškania 9 % ročne od 20.11.2009 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá. Súd je toho názoru, že za obdobie od 19.7.2009 do 2.9.2009 nevznikol žalovanému nárok na stratu na zárobku počas práceneschopnosti, pretože v tomto období nespĺňal podmienky vzniku nároku na úrazový príplatok, a to nespĺňal podmienku vzniku nároku na nemocenské z nemocenského poistenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na pomerný úspech oboch účastníkov v zhruba rovnakej časti. Súd preto vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaný v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietne. Ďalej uviedol, že žalobcom uplatnený nárok na výplatu náhrady za stratu na zárobku mu nepriznal, nakoľko žalobca podľa predložených dokladov ako samostatne zárobkovo činná osoba za rok 2008 bol v strate.

Z ust. § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa názoru žalovaného vyplýva, že osobou oprávnenou na nárok v ňom uvedený je výlučne definovaný zamestnanec. Skutočnosť, že sa výška úrazového príplatku odvíja od výšky nemocenskej dávky, ktorej poberateľom môže byť aj iná osoba ako zamestnanec je pre posúdenie právneho základu nároku na úrazový príplatok irelevantná. Vzhľadom na status žalobcu ako samostatne zárobkovo činné osoby je však podľa názoru žalovaného namieste posúdenie, či spadá rozsah uplatnených nárokov podľa ust. § 445, resp. § 446 Občianskeho zákonníka. Inštitút náhrady straty na zárobku sa odvíja od predpokladu istoty príjmu poškodeného v prípade, že by ku škodovej udalosti nedošlo. V prípade podnikateľského subjektu však o určitosti a pravidelnosti príjmu hovoriť nemožno, preto je nutné posúdiť vzniknutý nárok v intenciách príjmu podnikateľa a to zisku. V prípade finančnej straty v dôsledku škodovej udalosti tvrdenej žalobcom by sa jednalo o ušlý zisk, pričom bremeno o preukázaní ušlého zisku bolo na žalobcovi. Žalovaný zamietol nárok žalobcu z dôvodu, že z predložených dokladov - daňového priznania za rok 2008 vyplýva, že bol žalobca v strate. Podľa tohto dokladu nemohol žalobca práceneschopnosťou na príjmových možnostiach nijako utrpieť. Dôkazné bremeno o ušlom zisku bolo na žalobcovi, ktorý by musel preukázať k akým stratám príjmu došlo v dôsledku poistnej udalosti a naopak, k akým výdavkom nebol v dôsledku nečinnosti povinný. Postup súdu, ktorý bez ďalšieho vychádzal pri výpočte nároku z platby nemocenského žalobcom bez skúmania reálií týkajúcich sa podnikateľskej činnosti žalobcu, nezodpovedá účelu zákona, ktorý má zjavný kompenzačný charakter.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. Poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam žalovaného sa žiada uviesť nasledovné.

Z ust. § 446 Občianskeho zákonníka, nemožno vyhodíť, ako sa domnieva žalovaný, že poškodeným, na ktorého sa uvedená právna úprava vzťahuje, je výlučne zamestnanec. Takýto výklad ust. § 446 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 85 zákona č. 461/2003 Z.z. by bol, ako na to v priebehu konania žalobca poukázal neprímerane reštriktívny.

Samotný žalovaný však už v ďalšej časti odvolania pripúšťa možnosť aplikácie uvedených zákonných ustanovení aj na podnikateľský subjekt, avšak podľa jeho názoru v takomto prípade by tento podnikateľský subjekt musel preukázať, k akým stratám na príjme došlo v dôsledku poistnej udalosti a k akým výdavkom nebol v dôsledku nečinnosti povinný. Keďže z daňového priznania za rok 2008 vyplýva, že žalobca bol v strate, nemohol práceneschopnosťou na príjmových možnostiach nijako utrpieť.

Odvolať však neuvádza, z akých dôvodov považuje za rozhodujúce obdobie pre zistenie denného vymeriavacieho základu u žalobcu rok 2008. Bez ohľadu na túto skutočnosť Zákon o sociálnom poistení obsahuje podrobnú úpravu jednak rozhodujúceho obdobia, jednak výpočtu výšky denného vymeriavacieho základu. Správnosť výpočtu výšky denného vymeriavacieho základu, z ktorej vychádzal súd prvého stupňa však, s výnimkou poukázania na dosiahnutú stratu žalobcu z podnikania za rok 2008, odvolateľ nespochybňuje.

Za tohto stavu odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne. Odvolací súd preto rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Predmetom odvolacieho konania bola suma 94,45 Eur, v dôsledku čoho základná sadzba tarifnej odmeny tvorí sumu 16,60 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). Po pripočítaní režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2012 vo výške 7,63 Eur a 20 % DPH v sume 4,84 Eur, celkové trovy vynaložené žalobcom v odvolacom konaní dosiahli sumu 29,07 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.